

G. VERSTRAETEN geeft lezing van de volgende tekst:

G. VERSTRAETEN donne lecture du texte suivant :

Ik ben bijzonder tevreden dat onze gemeente een nieuw NMBS-station krijgt. Als wijkgenoot van één van de drukste stations van het land, gebruik ik zelf ook al regelmatig de trein om mij binnen Brussel vlot te verplaatsen naar één van de grote of kleinere stations, en ik ben blij dat een deel van onze bevolking er zo een nieuwe transportmogelijkheid verkrijgt.

Het is echter bijzonder spijtig dat een bepaald deel van onze bevolking van die mogelijkheid verstoten blijft. Het station vertoont immers een absurditeit zoals die soms enkel in ons land, en in onze stad lijken te bestaan. Er is infrastructuur voorzien zodat je als rolstoelgebruiker op het perron raakt. Je kan je echter afvragen hoeveel zin dat heeft, want daarna kan je niet op de trein, omdat daar de noodzakelijke assistentie niet voor wordt voorzien. En dus is het perron in station Anderlecht wel rolstoeltoegankelijk, maar de trein in ons gloednieuw station dus niet.

Vandaar had ik de volgende vragen:

- Hebt u hierover een gesprek gehad met de "NMBS"?
- Valt er alsnog iets te regelen om de toegankelijkheid van het station Anderlecht te verhogen?
- De burgemeester heeft gesproken over zijn hoop om het GEN uit te breiden. Hoopt hij ook ergens in Anderlecht een nieuw station binnen te halen?

Mevrouw de schepen MÜLLER-HÜBSCH zegt dat het college helemaal eens is met wat G. VERSTRAETEN heeft uitgelegd. Het college heeft inderdaad uitvoerig gesproken met de aanwezige verantwoordelijken van de « NMBS », « INFRABEL » en de federale minister van Vervoer. Het college stelt vast dat het station zoals het is ontworpen voldoet aan de normen die moeten worden nageleefd om de toegang tot het station voor iedereen te garanderen, de rampen zijn lang maar hebben een relatieve oppervlakte die het mogelijk maakt om ze met een rolstoel te gebruiken. Het station is op zich in orde maar het probleem is dat er momenteel geen dienst voorzien is om te helpen bij het in- en uitstappen in een trein met een rolstoel. Het station van Anderlecht moet worden bemand, er moet nog personeel komen. De « NMBS » heeft laten weten dat ze op zoek zijn naar een oplossing. Anderlecht is niet het enige station waar dat probleem bestaat. De verantwoordelijke heeft de gemeente verzekerd dat een oplossing voor deze kwestie een prioriteit is. Men stelt vast dat de rolstoelgebruikers, op dit moment, met behulp van een derde partij in de trein kunnen stappen maar men stelt ook vast dat heel veel treinen; die daar passeren en stoppen, een vlakke ingang hebben. Dat is niet ideaal maar het is wel mogelijk de treinen in- en uit te stappen. Het college heeft ook met de verantwoordelijke minister besproken dat Anderlecht de ambitie heeft om niet bij één station te blijven. Het is belangrijk dat we ook over een station in « Kuregem » en « Klein Eiland » kunnen beschikken. Deze vraag was zeer positief ontvangen en het college zal blijven aandringen om een oplossing te vinden.

G. VERSTRAETEN beseft dat het niet in alle stations het geval is. Der zou ongetwijfeld derden zijn die met plezier rolstoelgebruikers helpen wanneer het kan. Hij denkt dat voor de « tram-treinen », die een redelijke vlakke toegang hebben, het misschien doenbaar is. Maar bij de meeste andere treinen zeker niet. Hij hoopt dus dat er effectief een oplossing uit de bus kan komen. Voor de rest, is hij blij te horen dat er ook ambitie is om elders nieuwe stations te openen. Zeker het « Klein Eiland » zal een interessant station zijn gelet op de immense stad die erbij zal komen en waar het openbaar vervoer momenteel nog relatief beperkt is.